Írta: Major Zoltán
2019. október 09. szerda, 17:29

Több szempontból is különleges bemutatóval kezdi az évadot a Bóbita Bábszínház. Az október 12-én színpadra kerülő *A lilahajú tündér* főszereplője egy számkivetett leány, aki egy alternatív univerzumban tett utazása során szerez olyan képességeket, amelyekkel le tudja győzni a nagyhatalmú tündérboszorkányt. A mese alapját ráadásul a társulat egyik tagja ötéves fiának az álma adta. Az előadás rendezőjével, Halasi Dániellel többek közt önmagunk és a segítőink kereséséről és megtalálásáról, valamint a lélek rejtelmeiről beszélgettünk.

- Az előadást a társulat egyik tagja, Czéh Dániel gyermekének, Botondnak az álma inspirálta. Én még nem találkoztam ilyen jellegű „forrásművel". Hogyan álltál hozzá a koncepcióhoz, ötlethez?

- Én sem találkoztam még ilyennel. Czéh Dániel a kisfia álmát még akkor mesélte el, amikor *Az elveszett szaloncukrot*
, az előző rendezésemet próbáltuk, ami nagyon megtetszett és egyből elkezdtünk arról beszélgetni, hogy a történet színpadra kívánkozik. Nagyon meglepett, hogy egy ilyen történet egy ötéves kisfiú fejéből ki tud pattanni, és hogy a körülötte levő világot, a szüleivel való kapcsolatát és általában véve az emberi kapcsolatokat ilyen komplexen, higgadtan és bölcsen tudja értelmezni.

- Kérlek, nagy vonalakban avass be minket a történetbe!

- Váratlanul születik a királyi családba egy kislány, amin a szülők nagyon meglepődnek, mert nem számítanak rá. Ugyanis őseik valamikor rég egy Gudalu nevű tündértől a jövőbelátás képességét kapták. Ez a képesség azonban apáról fiúra száll, a lányokra másmilyen sors vár, fel kell ajánlaniuk őket ennek a nagyhatalmú tündérnek. A szülők mindent megtesznek, hogy ez ne következhessen be, többek közt megtanítják a lányt a meditációra. A kislány Gudaluval való első találkozása során egyértelművé teszi, hogy nem akar tündérrel/boszorkánnyal menni (a kettő nagyon közel van egymáshoz). Ezért a nagyhatalmú lény teljesen felborítja a lány életében levő rendet, összekuszálja a szálakat és ezáltal meglátja a szülei valódi arcát: veszekednek, sőt, őt magát kitagadják a családból, minden probléma okozójának a gyereket látják. Ez egy olyan párhuzam, amit a gyerekek érezhetnek, amikor konfliktus van a családban, amely itt nagyon markánsan van megfogalmazva. Így a lány egyedül marad, és elindul felfedezni a világot. Egy másik idősíkra, univerzumba jut, ahol két öreg koldussal találkozik, akik különböző harcművészetekre tanítják őt meg. Ezáltal a szellemi és fizikai fejlődés által győzedelmeskedik, és teremt rendet a saját világában. Ez a történet egy belső utazást beszél el.

- Hogyan lehet egy ilyen belső utazást a színpadra állítani, vizuálisan, hangulatilag visszaadni?

- A hangulat elég meditatívra sikeredett, ebben nagy szerepe van a **Csernák Zoltán Samu** által írt zenének, amelyet majd két zenész élőben fog különböző hangszereken prezentálni. A bábtechnikák megtalálása sem volt egyszerű feladat. A történetben sok bábcsere van, az utazás kezdetén marionett bábokkal játszunk, a mozgató és a figura közt egyfajta távolság van, aztán ahogy a test és a lélek egyre jobban közeledik egymáshoz, átváltunk bunraku bábokra. Az a fő gondolat, hogy a mozgató és a báb egy idő után összeér, összeolvad. Szintén nagyon izgatott minket, hogy a történet egy kisfiútól származik, mégis saját magát egy lilahajú tündérnek álmodta. Próbáltuk felfejteni, hogy miért és hogyan történt ez az eltolás. Persze, csak tippelni tudunk, keresgéljük, hogy mennyire fiús ez a lány vagy mennyire lányos ez a fiú a történetben, hogy hol lelhető fel a fiúléleknek a női energiák felé tolódása.

- A főszereplő neve, az Amina is beszédes név.

- Igen, a lélek inverze, kicsit kifacsart változata. Ez **Papp Melinda** ötlete volt, aki az álom alapján a színpadra írta a művet.

- Beszéljünk a tervezésről! Egy olyan bábtervezővel dolgoztál, aki nemrég végezte el a

Kaposvári Egyetemen a képzést. Hogyan találkoztatok?

- Sramó Gábor ajánlotta. A portfoliója alapján **Csuzda Kittinek** nagyon izgalmas világa volt, ami nekem is megtetszett és Gábor megkérdezte, hogy mi lenne, ha együtt dolgoznánk.

- Mit kértél tőle?

- Hosszú folyamaton vagyunk túl. A történet, az írott anyag alapvetően meghatároz helyszíneket: palotát, azon belül különböző termeket, erdőt, az erdőben egy kunyhót stb. De valahogy úgy éreztük, hogy ehhez a történethez nem kellene nagyon realisztikus tereket használnunk, inkább egy steril világban kezdtünk el gondolkodni. Így alakult ki egy stilizált palotabelső lépcsőkkel. A három lépcső akár ennek a felnövés-történetnek a három stációjaként is értelmezhető lehetne, de semmit sem akarunk nagyon erőszakoltra venni. A bábtechnikát is közösen találtuk ki, a darabot párhuzamosan író Papp Melindával folyamatosan egyeztetve, a véleményét kikérve keresgéltük, hogy milyen technikák működnének jól a történetben. Gudalu tündérboszorkány például életnagyságú báb lett, a koldus és a koldus felesége pedig testre szerelhető bábok lettek, Muppet-fejjel.

- Hogyan épült fel a próbafolyamat, mire fordítottatok több időt?

- Sok időnk volt ötletelni, keresgélni. Például az első egy-másfél hét azzal telt, hogy a marionetteket kötözgettük, néztük, hogy melyik zsinór hogyan funkcionál, és mi az, amit még tudnia kell a bábnak. Azért is szeretem a marionettet, mert a zsinórok végső összeállítását maga a színész végzi el, illetve ez egy jó meditatív útja annak, hogy összeérjen a saját figurájával. Hiába van kész minden terv, mindig nagyon sok minden változik, átalakul. Nagy köszönet illeti a műhelyes helyi erőket, Ancikát (**Bódiné Kövecses Annát**) és **Nagy Kovács Gézát** , akik szcenikailag segítettek Kittinek és nekünk, illetve a folyamatosan felmerülő igények és ötletek kapcsán itt helyben megoldották a kéréseket.

- Ezek szerint maga a próbafolyamat is meditatívabb volt.

- Igen, nem szerencsére nem kellett kapkodnunk.

- Ezt ki is tudtátok használni?

- Igen, szerencsére az elején még volt nem annyira elfoglalt a társulat, maximálisan a feladatra tudtunk koncentrálni. Persze, később jöttek be plusz dolgok, előadások illetve felújítások, de igyekeztünk minden időt kihasználni.

- Az előadásban a Bóbita új tagja, Arató Máté is debütál. Milyen feladatot kapott tőled?

- Mivel még csak most jött a társulathoz, kisebb feladatai vannak, besegít **Balog Zita Máriának** . A palota környékén például kisebb gyerekkarakterek vannak, az egyik ilyen szerepet kapta ő. Illetve, ahogy elkezdtünk gondolkodni ebben a hol fiú, hol lány történetben, azt találtuk ki, hogy legyen ő az a kisfiú, aki magától eltolva a karaktert, külső megfigyelőként lép fel. Azt látom rajta, hogy nagyon alázatosan és készségesen áll ezekhez a feladatokhoz. Nincs nagy szerepe, de folyamatosan dolgozik az előadásban. Remélem, hogy a darab a társulatba való jó „beszoktatás” lesz.

- Korosztályra és érdeklődési körre tekintettel kiknek ajánlod a darabot?

- Sokat gondolkodtunk rajta, de mivel egy ötéves gyermek fejéből pattant ki a történet, azt gondolom, hogy ettől a kortól abszolút élvezhető lesz a mese. Nem biztos, hogy mindenki meditatív hangulatba kerül tőle, de sok hasznos információ vagy életvezetési tanács van benne a megerősítésre vagy a saját fontosságunkra vonatkozóan, hogy egyedül mit tudunk elérni, de mindeközben mennyi segítő vesz körül minket. A család szerepe is hangsúlyos, legyen ez egységes vagy csonka, illetve jelentsen akár nevelőszülőket, mint ahogy ebben a történetben is a koldus és a felesége által. Sokféle réteget érint, de alapvetően úgy készülünk a darabbal, hogy óvodás korosztálytól, 4-5 éves kortól ajánlott.

- Nemrég kezdődött az évad. Milyen darabok, tervek vannak kilátásban nálad az elkövetkezendő időszakra?

- Ez az évad nagyon sűrűre sikeredett. Kezdjük azzal, hogy már túl vagyok egy bemutatón, amely szeptember 1-én, Szegeden volt, a *Holdodiglan*. Úgyhogy ez már a második előadás idén. Innen megyek majd a Pesti Magyar Színházba
A kincses szigetet
rendezni, majd Békéscsabán vár a
Bibedombi szörnyhatározó
, ami egy kortárs író,
Adamik Zsolt
tollából származik és a színház kérésére ő írt belőle előadást. Zárásképpen áprilisi bemutatóval

Óz, a csodák csodáját
rendezek Kecskeméten, amiben annyi lesz a csavar, hogy nem Kansasből, hanem Kecskemétről tűnnek el a szereplők, illetve sűrítettebb lesz a történet, mivel egy hatvan perces előadást kell csinálni belőle.

{jcomments off}